JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLI. ZATURDAG den 12den NOVEMBER 1853. No. 46.

GEMENGDE BERIGTEN.

Eenige byzonderheden omtrent de zaak van Kosta, welke onlangs in de Vereenigde Staten van Amerika zoo veel gerucht gemaakt heeft:

"SMYRNA, 7 *July.* Ik heb u een zeer merkwaardig en treurig voorval te verhalen.— Verbeeld u dat ik Donderdag avond, den 23 Juny, naast myne woning in een koffyhuis zit, aan zee in de opene lucht, aan een tafeltje met twee kennissen, Engelschen van geboorte, en drie Oostenryksche zeeofficieren, die my niet bekend waren. In datzelfde koffyhuis wandelden op en neêr een twintig- of dertigtal Italiaansche en andere réfugies, die natuurlyk geene groote vrienden zyn van Oostenryk. Zy spraken druk en declameerden met geestdrift, en wy begonnen eenig achterdocht te krygen.

"Een myner twee kennissen ging aan een dezer réfugies vragen wat er aan de hand was. "Er is aan de hand," zeide hy, dat wy u oogenblikkelyk zullen aanvallen! "Vendetta!" De Engelschman kwam tot ons terug en zeide ons: "Myne heeren staat op, wy zyn in gevaar!" En naauwelyks had hy het gezegd, of wy werden door een twintigtal van het schuim der Italianen en Hongaren overvallen; zy sloegen ons met stokken en stoelen op het hoofd, wierpen ons met onze tafel omver, schoten hunne pistolen op ons af, en staken een der officieren, die alle drie ongewapend waren, met eenen dolk dood. De andere officier was reeds aan het hoofd gewond en onder de voeten, en men geloofde, dat hy was afgemaakt; de derde had wysselyk de vlugt genomen. Gy kunt nagaan, welk eene sensatie deze *guet apens* en vreesselyke moord in de stad heeft te weeg gebragt! Ik voor my kan wel zeggen, dat ik er, Goddank! gelukkig ben afgekomen; de pistoolschoten hebben my niet geraakt; ik heb slechts in de groote confusie een slag met eenen stoel op myne schouders bekomen, en daar de quaestie my volstrekt niet aanging, en ik van geen nut kon zyn, heb ik my bedaard uit de voeten gemaakt en het slagveld verlaten. De geheele bataille heeft geene twee minuten geduurd.

Ik zal u, met een paar woorden zeggen, wat er aanleiding toe heeft gegeven. De dag, vóór dezen gruwelyken aanslag, heeft de Oostenryksche consul een Hongaarsch refugié, die ten tyde van Kossuth tegen Oostenryk heeft gevochten, doen arresteren; maar in plaats van deze arrestatie op vreemden grond, door de plaatselyke autoriteit te doen uitvoeren, heeft hy, op eigen gezag, een tiental mannen van het uitvaagsel des volks gehuurd, die den Hongaar vreesselyk mishandeld hebben, en aan boord van eene Oostenryksche brik hebben gevoerd, waar de ongelukkige, aan handen en voeten geketend, werd bewaard om, naar alle waarschynlykheid, te Triest te worden gefusileerd. Deze onwettige en brutale wyze van handelen, vooral op een vreemd grondgebied, heeft eene algemeene verontwaardiging verwekt, en de Italiaansche en Hongaarsche réfugiés waren dermate opgewonden, dat zy zich met een moord op de gehate uniform hebben gewroken. Het ongelukkige en onschuldige slagtoffer was een jongeling van eene der voornaamste familien van Weenen, de baron *von Hackenberg*; zyn vader was vroeger veldmaarschalk, zyne moeder is nog in leven.

"Daar ik van het gebeurde getuige ben geweest, heeft de Oostenryksche consul my verzocht hem, door het Hollandsche consulaat, een schriftelyk en beëedigd rapport te geven van hetgeen ik gezien heb. Ik heb dit natuurlyk niet kunnen weigeren.

"Maar de geschiedenis is hiermede niet afgeloopen. Wy hebben in de baai eene Amerikaansche korvet, en de kommandant van dezelve, gehoord hebbende, dat de Hongaarsche réfugié, die men gekeetend aan boord hield, onlangs van Amerika was gekomen, sprong voor den ongelukkige in de bres; hy eischte hem op als Amerikaan, en daar men weigerde hem uitteleveren, heeft hy aan den kommandant der Oostenryksche brik doen weten, dat, zoo men hem den Hongaar niet overgaf, hy de brik in den grond zou schieten. De Oostenryksche kommandant volhardde in zyne weigering, en reeds werden van wederzyden de kanonnen geladen. Ik was dus op het punt van voor ons huis een zeegevecht te zien, en van ons en andere huizen door de bommen te zien verwoesten. Gelukkig is dit het geval niet geweest.

"Daar de gansche stad in opschudding was, en de brik besloten had, zich liever met den vyand in de lucht te laten springen, dan hem den gevangene over te geven, hebben de consuls der groote mogendheden zich ernstig met de zaak bemoeid, en, om bloed te sparen, is men overeengekomen den Hongaar in handen te stellen van den Franschen consul, by wien hy als depôt wordt bewaard, tot dat de Amerikaansche en de Oostenryksche ambassadeurs te Konstantinopel deze zaak tusschen elkander zullen hebben vereffend.

"Ik kan u de geestdrift niet beschryven, welke er heerschte, toen de ongelukkige gevangene aan land kwam. Duizende aanschouwers, waaronder de voornaamste ingezetenen, schreeuwden *hoerah!* Men ontdeed hem van zyne ketenen; ieder gaf hem de hand, en thans bevindt hy zich in eene goed ingerigte woning van alles voorzien, in het Fransche hospitaal. Hy zal waarschynlyk later wel naar Amerika vertrekken. De gouverneur of pacha van Smirna is, om zyne nalatigheid in dit geval, afgezet, den Oostenrykschen consul wacht hetzelfde lot, zoo men zegt."

De nieuwe onlangs in Pruisen opgerigte Regtbank om kennis te nemen van misdryven van hoog verraad, hield den 14 September jl. hare eerste zitting en veroordeelde een kleedermakers gezel, met name Teitz, tot drie jaren gevangenis straf in een verbeterhuis en tien jaren onder toezigt van de policie, om dat hy, tydens hy zich van 1848–1851 te Parys bevond, in betrekking gestaan heeft met het Communistische Verbond, dat omtrent een jaar geleden zoo veel gerucht gemaakt heeft.

Een dergelyk geval als dat der Madiaïsche, had nu onlangs, in een der Italiaansche Staten plaats.

Eene Engelsche dame met name Cunningham is te Lucca in de gevangenis geworpen, om dat zy in de omliggende dorpen tractaatjes heeft uitgedeeld. Hare vrienden namen haar in bescherming en vervoegden zich by den Groot Hertog met belofte haar onverwyld na hare in vryheidstelling het land te doen verlaten, doch vruchteloos; de Groot Hertog weigerde te bemiddelen, zeggende dat de wet haren loop moet hebben. Volgens het nieuwe strafwetboek zal de gene, die pogingen mogt aanwenden, om het volk deszelfs geloof te doen verzaken, gestraft zal worden met gevangenis van vyf tot tien jaren, en dwang arbeid.

Naar luid van berigten uit Koppenhagen, van den 23 September, was de Cholera geheel van daar geweken; er hadden geene ziekte noch sterfgevallen daaraan, in de laatste twee dagen plaats.

Het regeringsblad van Hessen-Kassel bevat eene wet, waarby de lyfstraf weder wordt ingevoerd voor de mannelyke personen van minstens 16, en voor personen van het vrouwelyk geslacht van minstens 14 jaren, die zich aan diefstal, landloopery en bedelary hebben schuldig gemaakt; voor de personen van 14 of 16 tot 50 jaren, wanneer zy by het plegen van die misdryven, een byzonderen graad van zedebederf verraden; of wanneer het misdryf een gevolg is van eene hardnekkige weigering om te werken. De ligchamelyke straffen kunnen zelfs, onafhankelyk van de opsluiting, worden toegepast, om de veroordeeling te verzwaren.

De zoogenaamde Donau vorstendommen, Moldavië en Walachye, grenzen aan elkander; maar elk heeft zyne staatkundige regering en zynen vorst of Hospodar.

Het eerste bevat 32,000 vierkante mylen met ongeveer $1\frac{1}{2}$ millioen inwoners, het andere 71,000 vierkante mylen, met ongeveer $2\frac{1}{2}$ millioen. Men vindt hier nog vele Zigeuners of heidens en ook vele joden. De talryke adel en ook de Grieksche geestelykheid is vry van belasting.

De hoofdstad van Moldavië is Jassy, eene stad met meest houten huizen en 40,000 zielen. Van Walachye is Bucharest met 80,000 zielen, de hoofdstad, alwaar eenige wetenschappelyke inrigtingen zyn.

Moldavië was in 1538 onder Turksche opperheerschappy geraakt, maar in 1792 is Rusland er in geslaagd om het onder zyne bescherming te brengen.

Walachye werd reeds in 1479 een Turksch wingewest, tot dat het in 1829, na vele wisseling van heerschappy, mede bepaaldelyk onder bescherming van Rusland geraakte.

Beide landstreken zyn echter een onzydig grondgebied, en in Mei 1849 werd tusschen Turkye en Rusland de overeenkomst geteekend, waarby beiden het regt werd toegekend om, by inwendige onlusten, ieder met een leger, dat echter niet meer dan 35,000 man mag bedragen, deze landen te bezetten.

Het Turksch koren wordt thans zeer yverig en met het beste gevolg in Zuid Duitschland aangekweekt. Van de zyde der regeringen aldaar wordt zulks zeer begunstigd, daar dit graan, byzonder by misgewas en het mislukken der aardappelen, een uitmuntend voedsel oplevert.

De *London Herald* van den 22 September jl. kondigt aan dat de Admiraal Hotham, gezamentlyk met de gezanten van Frankryk en der Vereenigde Staten een traktaat gesloten heeft met de Republiek van Buenos Ayres, waarby bedongen is dat de vaart op de rivieren Parana en de Uraguay voor den handel der geheele wereld geopend zal zyn.

Uit een verslag over de armen wetten in Engeland blykt het dat de vermindering van bedeelde armen, van 1 July 1852 tot 1 July 1853, het getal van 56,533 bedraagt. In Engeland beliep het getal bedeelde armen 56,-032, in Wales 1,724. In het Graafschap Lancaster bedraagt de vermindering 9,364, in de West Riding of Yorkshire 6,222. Dit is een groot bewys der toeneming van welvaart in Engeland.

Te Genève is den 30 Augustus de Anglikaansche kerk door den lordbisschop van Winchester ingewyd.

De spoortrein van Koningsbergen legt den weg naar Berlyn (92 mylen) in 19 uren, en naar Keulen (177 mylen) in $35\frac{1}{2}$ uren af.— Van Koningsbergen kan men tegenwoordig in 57 uren naar Londen komen.

Uit Munchen wordt gemeld, dat, na ingewonnen advies van de hooge geneeskundige commissie, het K. ministerie van buitenl. zaken een besluit heeft uitgevaardigd, waarby bepaald wordt, dat de Revalenta Arabica van *du Barry & Co.* niet is een medicament, maar onder de voedingsmiddelen behoort gerangschikt te worden.

Te Venetie heeft zekere jonge waaghals, een neef van de barones W., eene weddenschap aangegaan, dat hy op twee aaneen gevoegde planken van 4 voet lang, 1 voet breed en 4 duim dik, overeind staande en alleen met een lat gewapend den togt van Vetie naar Triëst zoude afleggen. De *Tr. Ztg.* meldt, dat deze buitensporige togt gelukt is, nadat de waaghals eenmaal met zyn gebrekkig vaartuig omgeslagen was, maar het aan strand weder in orde gebragt had.

In het te Bordeaux verschynende dagblad *la Guienne* vindt men het volgende nopens den stand van den wynoogst in de maand September:

In een tydsverloop van 18 á 20 dagen vernamen wy slechts algemeen luide klaagtoonen. Het *Oïdium Tuckeri* boezemt niet slechts meer een angstig voorgevoel in; neen, het geeft reeds de zekerheid der vernietiging van den oogst. Op dezen oogenblik heerscht deze ziekte, 20 of 30 gemeenten uitgezonderd, door het geheele departement. Blayais, Bourgeais en Cabzacais, die tot dus ver zoo gelukkig aan het kwaad weêrstand boden, zyn er thans mede door aangetast.

De tydingen uit Entre-deux-Mers, Bécole en Bazas, luiden niet geruststellender; de ziekte verscheen overal; overal rigtte zy groote verwoestingen aan. Vooral in het kanton Saint-Macuire werd zy noodlottig.— De meeste eigenaars van wyngaarden durven naauwelyks op 1/15 of 1/20 van den gewonen oogst rekenen. De wyn dezer localiteit, die onder de geringste soorten gerangschikt wordt, wordt dan ook reeds tot den veel verhoogden prys van 400 fr. het fust verkocht. Dit is dan ook de laagste prys, waarvoor men thans wyn kan koopen, van hoe weinig gehalte en hoe weinig gezocht het merk ook moge zyn. In den tyd van nog geene maand kwam alzoo eene ryzing van byna 100 francs per fust tot stand. Dit bewyst ten duidelykste èn den hoogen graad der ziekte èn de bezorgdheid der verbouwers. Er is hier toch geen sprake meer van eenen oogst, die van 1853 zal nietig zyn en men heeft zich sedert lang die opoffering getroost. Hetgeen echter van meer belang is, hetgeen tot veel ernstiger bezorgdheid aanleiding geeft, is de toekomst, waarmede de Gironde bedreigd is; het is de rykdom van het departement, de ziel van den Bordeauschen wynhandel, die zich aangetast ziet. Hongarye heeft reeds het voorbeeld geleverd; de wynbouw heeft er voor eene andere cultuur plaats gemaakt. Men hoopt dat de ziekte hier niet zulke uiterste gevolgen na zich slepen zal en blyft het raadzaam, al het mogelyke aan te wenden om haar te keer te gaan. Dit jaar liet zich de oogst reeds zoo ongunstig aanzien en hadden slakken en andere verderfelyke oorzaken reeds zoo nadeelig gewerkt, dat de verbouwer het weinige, dat overbleef, niet aan het *Oïdium* heeft willen betwisten en geen uitgaven voor pogingen en proefnemingen tot wering van het kwaad hebben durven beproeven. Men betreurt dit te meer, uithoofde de uitslag dier proefnemingen met veel geluk op den volgenden oogst toegepast had kunnen worden. Enkele proefnemingen hadden er plaats door middel van asch, vloeibare kalk praeparaten, zwavel, insnydingen, enz. Men hoopt dat men op dien weg voortgaan zal, ten einde het geneesmiddel tegen de zoo veel schade berokkenende ziekte te ontdekken.

De algemeene raad van het departement Boucher du-Rhône heeft het denkbeeld omhelst om een prys van 1,000,000 fr. uit te loven voor hem, die het middel vindt tot wering van het Oïdium, dat zoo veel schade aan de gewassen aanrigt. De algemeene raad van het departement Hérault heeft zich thans bereid verklaard, om dat denkbeeld te ondersteunen.

De hoogere graanpryzen in Zuid-Duitschland worden ten deele toegeschreven aan den steeds toenemenden aanbouw van beetwortelen voor de suiker-fabrikatie, alsmede aan de tabaksteelt, die als meer winstgevend, het aanbouwen van graan op den achtergrond schuift. Van de zyde der regeringen is men voornemens deze nieuwe takken van cultuur aan zekere beperkingen te onderwerpen, ten einde de levensmiddelen van eerste behoefte steeds in genoegzame hoeveelheid voorhanden blyven.

De houten spoorweg, die men in de Champs-Elysées aanlegde ten dienste der omnibussen, is thans gereed en voldoet in alle opzigten aan de verwachting. Vermits dat stelsel van spoorweg niet meer kost dan 1000 francs per kilometer, acht men het zeker, dat de kleine steden, de burgten en de dorpen, die niet door de yzeren spoorwegen doorsneden worden, zich onderling door deze houten spoorwegen zullen verbinden, ten einde daardoor eene zeer versnelde communicatie met de groote spoorwegen te erlangen.— Men acht dit van het grootste voordeel voor den landbouw. In Amerika is zulk een stelsel reeds ingevoerd.

Zekere Benoit is door het hof van assises veroordeeld tot twintigjarigen dwangarbeid, op grond dat hy de waterput van zyn buurman, waarmede hy sedert lang in onmin leefde, door middel van eene groote hoeveelheid rattenkruid had vergiftigd. Benoit bevond zich om eene geheel andere oorzaak in de gevangenis, werd daar ziek, geloofde dat zyn einde naderde en beleed toen zyne misdaad aan eene geestelyke zuster, die hem ter zyde stond. Hy is thans echter van zyne ziekte volkomen hersteld.

Ook te Nantes is de guillotine in het openbaar verkocht. Slechts één man heeft een bod durven doen, en verkreeg den toestel voor 25 francs. Men hoort vry algemeen den wensch uiten, dat zich dergelyke scènes niet meer herhalen zullen en dat in de 60 hoofdplaatsen van de departementen, die nog tot den verkoop zouden moeten overgaan, de guillotine liever verbrand zullen worden.

Nadat de cichorei lang gediend heeft om de koffy te vervalschen, wordt thans ook de cichorei vervalscht. Uit eene circulaire van den minister van koophandel blykt namelyk, dat de cichorei met 30 á 40 pCt. van het gewigt vervalscht wordt door vermenging met gewone aarde, rooden oker, Pruissisch rood en beenzwart.

Het Britsche gouvernement had, ten einde de visschery-kwestie met de Ver. Staten te vereffenen, onder andere voorgeslagen: de vrije vaart op de St. Lawrence, vryheid voor Engelsche vaartuigen, om in havens van Californie lädingen in te nemen, afschaffing van regten op de visch, die in koloniale schepen te Nieuw-York wordt aangebragt en voorts nog eenige andere wederzydsche begunstigingen van minder gewigt.

Uit eene opgave van het Fransche Bybelgenootschap, gevestigd te Parys, blykt dat over het jaar 1852 door haar zyn uitgedeeld 6602 Bybels, 48,974 N. Testamenten, en 5532 Psalmboeken, in het geheel 61,108 exemplaren. Sedert hare instelling, heeft dat Genootschap reeds een getal van 1,159,106 exempl. verspreid; indien men de uitgifte daarby rekent van het Engelsche Bybelgenootschap, dan zouden er in het afgeloopen jaar in Frankryk zyn verkocht 122,681 exemplaren des Bybels, waarvan 18,211 exempl. door R. C. boekverkoopers zyn gedebiteerd.

Het verslag van den Graaf Jules de la Borde vermeldt, dat het Amerikaansche Bybelgenootschap, gedurende 36 jaren, 8,288,982 Bybels of N. Testamenten heeft verspreid.

De Heilige Schrift is door de zorg van het Britsch en Buitenlandsch Bybelgenootschap gedurende eene halve eeuw reeds in 48 talen of dialekten overgebragt; daarin moet men er 12 tellen, waarin tot dus verre niets was gedrukt. De vereenigde pogingen van de Bybelgenootschappen, in Engeland gevestigd, en die van het vasteland, hebben gedurende dien tyd bygedragen tot de verspreiding van het aanzienlyk getal van 43 millioen exempl. van den geheelen Bybel of gedeelten der H. Schrift.

Op den 12 Augustus 1853, hield ook het Nederlandsch Bybelgenootschap te Amsterdam zyne 39ste algemeene vergadering onder het voorzitterschap van den Ondervoorzitter J. E. de Voogt: uit het by die gelegenheid uitgebragt verslag bleek, dat het Genootschap telde 91 afdeelingen, 6301 leden 1704 begunstigers. Een getal van 31,504 Bybels was in het afgeloopen jaar uitgedeeld. Het Nieuwe Testament in het Javaansch overgezet wordt op Java met vrucht verspreid. Het Onze Vader en de geloofs artikelen waren in de Boeginesche en Makasaarsche talen overgezet.

CHINESCHE ZEDEN EN GEWOONTEN. Een volk van zóó hoogen ouderdom als het Chinesche, welks geschiedenis zóó veel eigenaardigs oplevert en dat in getalsterkte byna het derde gedeelte der menschheid moet bedragen;—een volk, welks zeden (voor zoo ver men weet, van geen ander geslacht overgenomen, maar door strenge afsluiting in al hare eigenaardigheid bewaard) tot de gryze oudheid opklimmen—zulk een volk moet ook een byzonder karakter hebben. De eigenaardige gelaatstrekken der Chinezen, welke by den eersten oogopslag den vreemdeling treffen, geven reeds aanvankelyk aanleiding tot deze onderstelling.

Het constrast, dat de Chinezen by elke andere natie aanbieden, heeft ten gevolge, dat byna nimmer eene regt vriendschappelyke verstandhouding tusschen hen en den Europeër kan bestaan; al zeer spoedig wordt zy door oneenigheid en verwydering vervangen. Wy stellen ons doorgaans de Chinezen voor als een belagchelyk volk, dat by alles wat het denkt en doet zyne dwaasheid aan den dag legt; terwyl de Chinezen van hunnen kant ons niet minder belagchelyk vinden. Het vooroordeel ondermynt ook hier het onderlinge vertrouwen. De Europeër beschouwt den Chinees, en omgekeerd de Chinees den Europeër met evenveel regt als den grootsten bedrieger en den slechtsten mensch; en de meeste dergenen van beide zyden, die gewoonlyk met elkander in aanraking komen, zyn het ook in meerdere of mindere mate.— Want Europesche zeelieden, gelukzoekers, opiumhandelaars en dergelyken zyn niet de beste vertegenwoordigers hunner natiën, en van de zyde der Chinezen laten zich evenzeer slechts zelden achtbare personen met vreemdelingen in. Ook draagt de omstandigheid, dat de meeste berigten uit China en zyne bewoners tot ons komen door den mond der zendelingen—in wier belang het is, den zedelyken toestand en het karakter des volks met de donkerste kleuren af te schilderen—er veel toe by, om ons een zeer ongunstig denkbeeld van dit volk te doen opvatten.

Vele der Chinesche zeden en gebruiken zyn juist het tegenovergestelde van hetgeen men by ons gewoon is te zien. Daarby stuit den Europeër, gelyk over het algemeen by alle Oostersche volken, het constrast tegen de borst, dat in zyn oog heerscht tusschen hunne pracht en weelde, hun opschik van goud en zilver, hunne voorliefde voor schitterende kleuren, en hunne morsigheid, welke overal in het oog springt, zoowel wat hun ligchaam en hunne kleederen, als wat hunne woningen en straten betreft; eene morsigheid, welke niet achter staat by die der zwynen, die zelfs in de armoedige Chinesche boerenwoningen met de bewoners ééne gemeenschappelyke kamer hebben.

Een ander karaktertrek, welken zy met byna alle Oosterlingen gemeen hebben, en welke den Europeër al dadelyk in het oog valt, is de afzondering van het vrouwelyke geslacht in den omgang met het mannelyke, met uitzondering alleen van de naaste bloedverwanten derzelfde familie. Doch hoewel dit gebruik ook op zich zelf afkeuring verdient, is het toch een middel tot wering van de onzedelykheid, waartoe het brandende klimaat aanleiding zou kunnen geven; deze ondeugd vindt er dan ook zelden plaats en is veracht; de eerbaarheid wordt er op hooger prys geschat dan by nabùrige volken, en is een hoofdkenmerk van hem, die op de algemeene achting aanspraak maakt. Zy is eene der oorzaken, waardoor het volk, langer dan eenige andere natie ter wereld, voor verontzedelyking en vernietiging is bewaard gebleven.

De Chinezen onderscheiden zich ook van andere volken daardoor, dat zy aan alle zaken en voorwerpen een eigenaardigen vorm geven en zelfs der natuur in dit opzigt geweld aandoen. Niet alleen scheren zy den baard en het hoofdhaar af, terwyl zy van het laatste slechts zooveel behouden als noodig is voor den karakteristieken staart, aan welke zy dan de meeste zorg besteden, maar ook de wenkbraauwen worden naar eene geheel byzondere wyze gesneden en geschoren.— De katten daarentegen hakken zy den staart af, opdat deze dieren niets gemeens mogten hebben met hun hoofdtooisel. In hunne door kunst aangelegde tuinen tracht de tuinier, in de eerste plaats, de natuur naar geliefkoosde vormen te leiden; niet alleen de heuvelen, maar ook de boomen en andere gewassen krygen den vorm, hetzy van een draak, van een phoenix, van een eekhoorn of van een ander geliefkoosd beeld. Ja zelfs het vrouwelyk geslacht ontziet smarten noch ontberingen, om aan den voet den vorm van een paardenvoet te geven, welke vorm van oudsher in smaak was. Doch dit laatste geschiedt meer uit een godsdienstig oogpunt; godsvrucht, die veelal tot dweepery overslaat, is het kenmerkend karakter van dit volk, dat al zyne handelingen rigt. De Chinesche godsdienst is zoo oud als de Oceaan, en het volk bewaart haar als een heiligdom, zonder ooit iets aan hare voorschriften te veranderen; zy is de grootste kracht, welke de geheele natie bezielt.

By ons is alles aan de mode onderworpen. Al wat nieuw en vreemd is vindt by de Europeanen gereeden ingang. By de Chinezen is juist het tegendeel het geval. Zy kennen geene mode Terwyl by ons eene groote oppervlakkigheid en wispelturigheid kenbaar is, zoowel in onze kleeding als in onze meubelen en zeden, bewonderen wy by de voorwerpen, welke de Chinees vervaardigt, de groote zorgvuldigheid van bewerking, een noodzakelyk gevolg van de omstandigheid, dat de vorm en het gebruik niet met elk jaar veranderen; alleen de verschillende jaargetyden brengen, met uitzondering van de kleeding, eenige verscheidenheid in dien vorm.

Al wat de Chinezen gebruiken, willen zy behouden en organisch verbeteren. De wispelturigheid der Europeschen natien stuit hun tegen de borst, en zy weigeren zelfs gebruik te maken van de meer volmaakte werktuigen der Europeanen, omdat zy weten, dat zy met hunne misschien gebrekkige machines, welker gebruik zy door veeljarige oefening grondig kennen, veeltyds betere stukken leveren dan wy. Toen de Mandschus China veroverden, vonden zy weinig tegenkanting, daar de Chinezen slechts van meester verwisselden, en zeker waren, dat hunne nieuwe be-

windvoerders weldra geheel de Chinesche gebruiken zouden aangenomen hebben, hetgeen dan ook het geval was. Toen echter hunne overwinnaars eene verandering in kleederdragt en hoofdtooisel wilden invoeren, ontstond allerwege groote ontevredenheid; de vrees, van de kleederdragt en gebruiken hunner vaderen te moeten missen, bragt aller gemoederen in opschudding; en de Chinezen stelden veel ernstiger pogingen in het werk, om dit te verhoeden, dan zy vroeger hadden gedaan, om hunne vyanden te bestryden.— Thans, nu de zuidelyke provincien algemeen tegen de Mandschu-dynastie zyn opgestaan, voeren de nieuwe overweldigers weder de oorspronkelyke kleederdragt in, en algemeen ziet het volk dit gaarne.

Het hoofd des huisgezins oefent eene onbegrensde heerschappy uit over zyne kinderen. Het is bekend, dat hy het regt heeft, de jonggeborene meisjes te verstooten, en toch zyn de kinderlyke liefde en onderdanigheid nergens grooter dan daar te lande. De kinderen moeten op bepaalde dagen, b. v. op Nieuwjaarsdag van hunne toegenegenheid blyken geven. Zy werpen zich dan voor hunne ouders op de knieën en raken negenmalen den grond met hun voorhoofd aan. De Keizer gaat, wanneer zyne moeder nog in leven is, het volk op dien dag met zyn voorbeeld voor. De Keizer is bepaald alleenheerscher en toch, hetgeen in China geene tegenstrydigheid is, vader over zyn volk en de bemiddelaar tusschen zyne onderdanen en het Opperwezen. Als zoodanig brengt hy zekere voorgeschrevene offeranden en betracht godsdienstige voorschriften, welke niemand anders dan hy mag opvolgen. Wanneer het volk lydt, klaagt hy zich zelven aan, vast, bidt en brengt offeranden. Geheel daarmede overeenstemmende is de verhouding der mandarynen, tot hun district, en der oorlogs mandarynen tot hunne ondergeschikte manschap. Zy zyn de tusschenpersonen, van hunne onderhoorigen tot den Keizer, en gelyk deze den hemel rekenschap verschuldigd is voor de daden zyns volks, even zoo zyn zy tegenover den Keizer verantwoordelyk voor hunne ondergeschikten: zy worden in die hoedanigheid gestraft, dikwyls wanneer zy volgens onze begrippen geheel onschuldig zyn. De vader is evenzeer priester en bemiddelaar van de leden zyner familie tegenover de Godheid, doch ook voor hunne misslagen verantwoordelyk. Zóó bevatte onlangs het Peking-ger dagblad, waarin vele verzoeken des volks aan den Keizer en de daarop gegevene beschikkingen voorkwamen, eene kennisgeving, waarby een beambte des Keizers verzocht, om gestraft te worden, dewyl zyn zoon dol geworden was, en in dien toestand eenige schade had aangerigt; benevens de aanmerking, dat zyn alleronderdanigst verzoek hem was toegestaan.

De uiterlyke teekenen, welke de verschillende graden en waardigheden te kennen geven, worden met de meeste zorg in acht genomen. Naauwkeurig is bepaald, de soort van knoop aan den hoed, zynde dit het kenmerk van den verschillenden graad; voorts hoe vele dragers en lictoren een beambte by zich moet hebben, enz. Niet alleen is de eerbied jegens de ouders, gedurende hun leven groot, dikwyls meer dan by Christen bevolkingen het geval is, maar hy strekt zich zelfs tot over het graf uit, en de namen der afgestorvenen worden in godsdienstige vereering gehouden. Niet zelden slaat deze vereering tot dweepery over; en de magt, welke zy in handen legt van de hoogere bewindvoerders, ontaardt niet zelden tot despotisme en gruwzaamheid. Een gevolg daarvan is eene soort van slaafschheid van de minderen tegenover de magtigen, alsook bedriegery en algemeen gebrek aan openhartigheid en eerlykheid by alle klassen der bevolking. Zy verheugen zich, wanneer hunne beste vrienden gelasterd worden, en het gaat hun weinig aan, of zy voor logenaars en schurken worden uitgemaakt. Zy ondernemen alles om de wille van het geld, en letten weinig op de middelen, welke hen tot hun doel kunnen voeren. Daarom weet men, wanneer zy een eed voor Europesche hoven moeten afleggen, gelyk dit byv. dagelyks in Hongkong geschiedt, reeds vooruit, dat zy zich aan meineed schuldig maken, doch er is geen middel, om dit te voorkomen. De prys voor het afleggen eener valsche getuigenis is dan ook zeer gering; dewyl een valsche eed voor hen weinig te beduiden heeft. Daarvan heeft men zich overtuigd, nadat alle middelen waren in het werk gesteld, om een eedsformulier uit te vinden, waarby men zeker zoude kunnen zyn van hunne waarheidsliefde. Het beste middel zoude zyn, om, elke onwaarheid gestreng te straffen, vermits hun geweten en geloof aan een leven hier namaals, waar alle zonden hunne straf zullen vinden, by de Chinezen zeer verbasterd zyn.—*Alg. Handelsb.*

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 November 1853.

BY beschikking van den Heer Gouverneur in dagteekening van den 2 dezer No. 585 is aan den Heer *Malville Wood Cruger* voorloopig een eervol ontslag verleend uit zyne betrekking van President van de Regtbank en Lid der Adviserende Commissie te St. Eustatius.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 November 1853.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 19 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15½ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving

WEGENS den verkoop, by aannemelyke aanbiedingen van *vier zakken Cochenille,* afkomstig van 's Ryks Etablissement op het eiland Aruba en te bezigtigen in 's Landsmagazyn alhier, als:

2 zakken 1e. en 2e. soort No. 1 en 2, elke zak inhoudende p. m. 50 lb. netto.
2 do. zacatillo No. 3 en 4, elke zak inhoudende p. m. 50 lb. netto.

Degenen, die daarin gading hebben, gelieven zich by beslotene biljetten van inschryving ter opgemelde Administratie te vervoegen, alwaar die biljetten zullen worden aangenomen op aanstaanden Dingsdag, den 15 dezer, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot.

Curaçao den 11 November 1853.
De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

Lyst van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

A. Curiel.	Luis S. Lamoutte fils.
Alexandrina Valencia.	José Naar Jr.
M. Pardo.	S. C. Henriquez.
Federico Menas.	

Curaçao den 11 November 1853.
De Commis, belast met de Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

Naar Sto. Domingo.

Het Nederlandsche Kofschip
RIGA,

Kapitein H. BRUINS,
zal op aanstaanden Woensdag, den 16 dezer, naar Sto. Domingo vertrekken. Voor vracht en passage vervoege men zich by

S. E. L. MADURO.

Curaçao den 11 November 1853.

DESPEDIDA.

NO pudiendo resistir á los sentimientos que oprimen mi corazon en estos momentos en que me hallo en vísperas de separarme de mis bondadosos amigos y de este caro suelo que me vió nacer, me parece oportuno manifestar publicamente mi reconocimiento á las altas bondades con que todas aquellas personas, á quienes he tenido el honor de conocer y tratar, me han dispensado durante mi permanencia en esta. Ellas quedan grabadas en mi pecho con caracteres indelibles, esperando con ancias la ocasion de ser reciproco á cada amigo que con sinceridad me han servido y mui particularmente á los qué, ora haciendo las veces de padre, ora las de madre, ora las de hermano me han atendido con desinteres y cariño. ¿ Con que contento cumpliré entonces los dulces deberes que me ordena la gratitud?...... Entretanto apenas les puedo suplicar se sirvan admitir esta pequeña manifestacion como una prueba de las distinguidas ideas de reconocimiento que abriga mi corazon por los buenos servicios que me han dispensado.

Debiendo pues partir el Miercoles 16 del corriente á las ocho de la mañana, deceo me honraran mis amigos con sus órdenes para el puerto de Rio Hacha.

Curazao Noviembre 11 de 1853.
SAMUEL PINEDO.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*November.*

4 ned. kofschip Riga, Bruins, Rotterdam via Trinidad.
5 „ gol. Reliance, Gaerste Jz., Savanilla.
ven. „ Victoria, Reyes, Coro.
amer. brik Delta, Cole, Jamaica.
ven. gol. Mediateur, Verdi, Pto. Cavello.
7 eng. „ Cecilia, Simmons, St. Thomas.
ned. „ Lafayette, Marconnier, Rio Hacha.
„ bark Aruba, Flemming, Aruba.
„ brik Vampire, Taylor, Jamaica.
8 „ golet Esther, Vos, Maracaibo.
„ bark Silania, Capriles, Aruba.
9 dom. gol. Carmen, Sillé, Trinidad.
eng. brik Francis Dane, Porter, Dominique.
10 ven. gol. Lucia, Villanueva, Sabana Alta.
eng. „ Vine, Clements, Trinidad.
„ „ Jabogue, Crosby, Antigua.
ned. boot Maria, Nicolaas, Bonaire.
11 „ bark Jane, Hart, Bonaire.
„ golet Adelaida, van Grieken, Bonaire.

UITGEKLAARD.—*November.*

5 amer. brik Delta, Cole.
ned. bark Jane, Hart.
8 „ „ Aruba, Flemming.
eng. golet Cecilia, Simmons.
ned. „ Reneta, Ruiz.
amer. brik Bonito, Stover.
9 ven. gol. Victoria, Reyes.
ned. bark Silania, Capriles.
„ golet Antilope, Gnodde.
amer. „ Anna Hincks, Case.
ned. „ Esther, Vos.
„ „ Lafayette, Marconnier.
10 „ brik Vampire, Taylor.
„ golet Maria Louisa, Curiel.
eng. brik Francis Dane, Porter.
11 amer. schip J. W. Andrew, French.
ned. golet Esther, Capriles.
ven. „ Maria Feliz, Gruning.

☞ De Pakket zal op Vrydag, den 18 dezer, naar St. Thomas vertrekken en de daarmede te verzendene Brieven-zak des morgens van dien dag, precies te 8 ure, gesloten worden.

Op Donderdag, den 3 dezer, omstreeks 8 ure in den morgen is Z. M. Stoomschip AMSTERDAM, Kommandant Kapitein Luitenant J. SPANJAARD, te St. Thomas aangekomen.

Met leedwezen moeten wy vermelden dat in denzelfden morgen, eenige uren vóór de aankomst van de AMSTERDAM te St. Thomas, de Luitenant ter zee 1e. kl. T. KREEKEL, 1e. officier van dien bodem, overleden is en dat zyne overblyfselen in den namiddag van dien dag, met de aan zynen rang verschuldigde eerbewyzen ter aarde zouden worden besteld.

Iemand, die verschillende stallen voor heeren, die er rypaarden op nahielden, te huur had, schreef op het huurbordje: "hier in dit huis zyn stallen voor enkele heeren te huur en dadelyk te betrekken."

Een afrikaansch negerhoofd beroemde zich eens tegen een Engelschman, dat hy er 80 vrouwen op na hield. De laatste kon dat zoo'n groot geluk niet vinden, en zeî tevens dat zyne landlieden moeite hadden om ééne vrouw onder den duim te houden; waarop het negerhoofd antwoordde: "Hier heb ik eene karwats, daar houd ik myn harem in orde meê."

Iemand, die altyd grappen wilde maken, beweerde dat het zeggen: de huwelyken worden in den hemel gesloten, slechts eene uitvinding was, om de oude vrysters te troosten, die op aarde geen man kunnen vinden.

Een ryke baron kwam by een beleener, om op de diamanten zyner vrouw, welke 50,000 guldens gekost hadden, twintig duizend gulden te leenen. "Laat," zeide hy, maar valsche steenen in plaats van de echte zetten; want ik wilde niet gaarne dat de zaak ruchtbaar werd." "Dat is al gedaan," hernam de ander. "Uwe vrouw was u reeds voor; de echte steenen heb ik van haar al voor een hoogen prys gekocht.

Te Leipzig werd onlangs een brief, met het volgend adres, op de post gevonden:— "Aan F. S... in de ..... straat, en wel in dat huis, waar 's morgens vroeg de melkboerin voor de deur staat."

Een knaap, die zyn vader zyne moeder elken dag zag slaan, geloofde op het laatst, dat zulks zoo hoorde. Toen nu de vader eens op een avond, voor hy naar bed ging, hem vroeg:— "Is alles van daag gedaan, wat behoort gedaan te worden?" antwoordde de knaap: "Neen, vader, moeder heeft nog geen slaag gehad."

"Geef my eens voor een stuiver van dat goed, dat ge niet verkoopt?" riep een straatjongen, die even zyn voet zette in een timmermanswinkel. "O gaarne," riep de timmerman, terwyl hy hem met een stok goed afroste, "dat kunt ge altyd gratis krygen."

"O myn vriend," zeî een doctor tot een zyner patienten, die op sterven lag. "Wees getroost, wy moeten allen eens sterven!"— "Dat is het juist, wat my spyt; als ik een half dozyn maal sterven kon, zou ik niets om dezen éénen keer geven."

Een verstooten minnaar werd eens gevraagd, hoe het kwam, dat hy nu zyne minnares verloren had. Hy antwoordde: "Ik heb haar zóó gevleid, dat zy zich verbeeldde, dat ik waarheid sprak; maar nu is zy te grootsch geworden om my tegen te spreken."

De Heer B. zeide eens, in de helft van een gesprek, tot zyne vrouw: "Daadzaken zyn dikwyls leelyke dingen." "Welk een daadzaak zyt gy dan niet!"—

Een geestige schelm kwam eens in een lakenwinkel te Londen en zeî een stuk laken te willen koopen, zoo lang, dat hy het van zyn eene naar het andere oor kon spannen. Na eene korte woordenwisseling werd de koopman en de kooper het eens. De laatste bedong slechts een geringen prys. De koopman begon nu te meten. "Een myner ooren zit hier en het andere is op het schavot te Edinburgh afgekapt; ik geloof, dat gy dus niet genoeg zult hebben om je woord te houden. Ik zal dus maar, by voorraad, het stuk meênemen." En hy liep dadelyk weg met het stuk laken onder den arm.

Andreas Kramp heeft een werk over de talen van het Paradys uitgegeven. Hy beweert, dat God tot Adam en Eva in het Zweedsch gesproken, Adam in 't Deensch geantwoord en de slang, die Eva verleidde, in het Fransch gesproken heeft.

Iemand, die ergens niet komen kon, wyl zyne vrouw onverwachts overleden was, werd benyd door een ander, in dat gezelschap tegenwoordig. Deze toch had eene feeks van een wyf en riep in drift uit: "Zoo'n excuus is het beste, wat men hebben kan."

Iemand, die aan tafel zat tusschen twee jongelui, die hem erg voor den gek hielden, sprak hun aldus aan: "Ik weet wel, myne heeren, dat gy my voor het lapje houdt, maar ik wil u die inlichting van myn persoon geven, dat ik noch een domkop, noch een gek ben, maar wel tusschen beiden."

Een onbeduidend mensch, die door zyne vrouw, eene beroemde zangeres, onderhouden werd, had eens ongenoegen met haar en riep in woede uit: "Gy hadt my niet verdiend!" "Maar ik verdien u," hernam de zangeres, "en daarom zwyg!"

"Hoe gelukkig! al myne oude vrienden leven nog!" riep iemand, die van eene lange reis in zyne vaderstad teruggekeerd was, uit. "Ik heb er nog geen een ontmoet, die gestorven is."

Een meisje brak plotseling een engagement met zeker heer af, welke uit wraak hare brieven wilde publiceren. "Dat kunt ge gerust doen," antwoordde zy; "zy bevatten niets, waarover ik my heb te schamen, behalve de adressen."

Een in Stuttgart uitkomend dagblad heeft, om vry van alle vervolging te zyn, tot leidingsblad, in een zyner nommers, onlangs het 34e hoofdstuk uit Jeremia afgedrukt.

Een gesprek tusschen man en vrouw in bed.

De man, zyne vrouw wakker makende, daar het kind, dat voor het ledekant in de wieg lag begon te schreeuwen, zeî tot haar: "Vrouw, je kind schreeuwt."

De vrouw. "Nou, wieg dan maar."

De man. "Ik dank je wel; over dag werken om je den mond open te houden en dan 's nachts de kinderen te wiegen, dat gaat niet; wieg zelf je kind."

De vrouw. Je kind, je kind! 't Is net zoo wel een part van jou als van my."

De man. "Nou, wieg jy jou part dan maar, dan zal ik myn part wel laten schreeuwen.

Groote mannen kunnen zich even goed vergissen als andere menschen. Hiervan levert de heer Calhoux een sprekend bewys op. Hy redeneerde over de stelling, dat al le menschen niet vry en gelyk geschapen zyn. O. a. zeide hy in den loop zyner redenering: "Slechts twee mannen werden geschapen en een dier mannen was eene vrouw."

Wyn en liefde hebben denzelfden levensloop: eerst zoet, dan krachtig en dan zuur. De liefde is eerst most, in den bruidstaat wordt zy wyn en in het huwelyk azyn.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 29 October 1853.

NAMENS den Heer Gouverneur der kolonie wordt bekend gemaakt, dat op den aangekondigden publieken verkoop van de steenen der zoogenaamde Zoutpannen in het Rifwater, aan het bestuur een voorstel is gedaan om die Zoutpannen tegen zekeren prys en onder zekere voorwaarden van het Gouvernement over te nemen, ten einde te beproeven dezelve voor particuliere rekening productief te maken, en de Heer Gouverneur alvorens dat aanbod in meer gezette overweging te nemen, deze omstandigheid ter kennis van de ingezetenen brengt en voor dezelven tot en met ultimo November dj. de gelegenheid openstelt om gelyke voorstellen te doen of die stappen te nemen, welke zy in hun belang het meest wenschelyk zullen achten.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 November 1853.

BY beschikking van den Heer Gouverneur, in dagteekening van den 28 October ll. No. 568, zyn, op het gedane verzoek van den Heer *Gottlob Wilhelm Hellmund* alhier, aan zynen zoon den Heer *Willem Gottlob Frederik Hellmund*, woonachtig op dit eiland, verleend *brieven van venia ætatis, in communi forma.*

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 November 1853.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt hierby bekend gemaakt, dat eene Commissie uit den Kolonialen Raad op Woensdag, den 16 dezer, des middags te 12 ure, ten Gouvernementshuize binnen het fort Amsterdam, zal zitting nemen, tot het aanhooren van de bezwaren tegen de rekeningen van het 1 *percent Patentregt over het derde kwartaal* 1853, ten einde daarover te beslissen.

Den belanghebbenden wordt intusschen de gelegenheid verschaft, om van des morgens 10 tot des namiddags 2 ure, ter Administratie van Financien inzage te nemen van hunnen aanslag in bovengemelde belasting.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

DERDE AFKONDIGING.

1853.

No. 37. Oct. 25. van den slaaf *Johannes Louis*, oud 19 jaren, zoon van *Agnes*, toebehoorende aan den boedel en de nalatenschap van wylen *Jean Vence.*

" 38. " 27. van het slavenmeisje *Mariet*, oud 2 jaren, dochter van *Juslien*, toebehoorende aan den uitlandigen *J. Pereira Brandao Júnior.*

TWEEDE AFKONDIGING.

1853.

No. 39. Nov. 3. van de slaven *Rosalia*, oud 2 jaren, dochter van *Regina*, en *Constan*, oud 1 jaar, dochter van *Nina*, toebehoorende aan *Daniel Cohen Henriquez.*

" 40. " " van den slaaf *Osvaldo*, oud 20 jaren, zoon van *Magriet*, toebehoorende aan *Kasper Pieter Kock.*

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

DE ondergeteekende maakt hierby aan de belanghebbenden bekend: dat de betalingslysten over de verloopene maand October by hem liggen tot het ontvangen der civile tractementen, pensioenen en gratificatien, en de ondergeteekende tot de uitbetaling dier tractementen, enz. ten zynen kantore zal vaceren van af den 9 tot ultimo dezer maand, van des morgens negen tot des namiddags te twee ure, zullende na laatstgemelden datum, de voormelde betalingslysten met de daarop als dan nog onbetaalde bedragen, aan de Administratie van Financien worden afgegeven.

Curaçao den 4 November 1853.
De Koloniale Ontvanger,
P. I. BEAUJON.

Publieke Verkooping
EN
OPROEPING VAN
Crediteuren en Debiteuren.

DE ondergeteekenden, Weesmeesters der Nederlandsche Portugesche Israelitische gemeente alhier, zullen op Woensdag, den 23 dezer, vóór het pakhuis der Heeren M. & H. C. HENRIQUEZ, op de Heeren Straat, by publieke opveiling doen verkoopen:—

EEN SLAAF,

aankomende den boedel en de nalatenschap van den Heer MORDECHAY VAN MORDECHAY ALVARES CORREA, te Barranquilla, in Nieuw Granada, overleden.

Dezen koopen zy by dezen op al degenen, die eenige vorderingen hebben tegen den gemelden boedel, om dezelven binnen den tyd van drie maanden, van heden af te rekenen, by hen intezenden; en degenen, die aan dezen boedel schuldig zyn, om het verschuldigde binnen denzelfden tyd te komen voldoen.

Curaçao den 4 November 1853.
J. VAN J. NAAR.
H. C. HENRIQUEZ.

LEES-BIBLIOTHEEK
op Planters-Rust.

PER de laatste gelegenheden uit Nederland zyn alwederom ontvangen een aantal der nieuwst uitgekomene Hollandsche en Fransche werken.

Eene complete Catalogus dezer Lees-inrigting wordt gedrukt en zal binnen kort aan de geabonneerden worden rond gezonden.

Curaçao den 23 October 1853.

UIT DE HAND TE KOOP de Plantagie PORTO MARIA, EEN AANTAL SLAVEN en inventaris. Nadere inlichting daaromtrent te bekomen by

deWeduwe J. MULLER Jas.

Curaçao den 28 October 1853.

TE KOOP.

DE ondergeteekenden hebben met de laatst aangekomene pakket van St. Thomas de volgende goederen ontvangen, allen naar den laatsten smaak, en bieden dezelven tegen zeer billyke pryzen te koop aan, als:

Dames Werkdozen, Verlakte Schoenen voor Dames, Zyden Kousen banden, Laarzen voor Kinderen, Flacons, Waaijers, Zyden Mantelets, Casimir, Zwarte Mans Hoeden, Paletots, Mans Hembden, Zyden Beurzen, Zyden Cravatten, Tête à Tête, Fraaije Kopjes en Schotels met opschriften in het Spaansch, Valsche Hembdsboorden, en verscheidene andere voorwerpen meer voor het toilet.

☞ De ondergeteekenden verzoeken al degenen, die lang openstaande rekeningen by hem hebben, het verschuldigde te komen voldoen, ten einde onaangenaamheden voor te komen.

Curaçao den 28 October 1853.
S. & B. DE CASSERES.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.